

WEES ZEKER VAN GOD

En het leest als volgt:

En Elia, de Thisbiet, van de inwoners van Gilead, zei tot Achab: Zo waar de HEERE, de God van Israël, leeft, voor Wie ik sta, er zal deze drie jaren geen dauw of regen zijn, behalve op mijn woord!

Daarna kwam het woord van de HEERE tot hem, zeggende:

Ga weg van hier, en wend u naar het oosten, en verberg u aan de beek Kerit—Krith, (bedoelde ik te zeggen) die voor aan de Jordaan is.

En het zal geschieden, dat gij uit de beek drinken zult; en Ik heb de raven geboden, dat zij u daar onderhouden zullen.

Hij ging dan heen, en deed overeenkomstig het woord van de HEERE; want hij ging en woonde bij de beek Krith, die voor aan de Jordaan is.

En de raven brachten hem 's morgens brood en vlees en 's avonds brood en vlees; en hij dronk uit de beek.

En het geschiedde na verloop van tijd dat de beek uitdroogde; want er was geen regen in het land geweest.

Toen kwam het woord van de HEERE tot hem, zeggende:

Sta op, ga naar Zarfath, dat aan Sidon toebehoort, en woon daar; zie, Ik heb daar een weduuvrouw geboden om u te onderhouden.

Vervolgens stond hij op en ging naar Zarfath. Toen hij nu aan de poort van de stad kwam, zie, daar was een weduuvrouw, hout aan het sprokkelen; en hij riep tot haar en zei: Haal mij alstublieft een beetje water in dit vat, zodat ik kan drinken.

Toen zij nu heenging om te halen riep hij haar na en zei: Haal mij alstublieft ook een stuk brood in uw hand.

Maar zij zei: Zo waar de HEERE, uw God, leeft, ik heb geen broodkoek, behalve een handvol meel in de pot, en een beetje olie in de kruik! En zie, ik heb twee takken gesprokkeld, en ik ga heen, en zal het voor mij en voor mijn zoon bereiden, dat wij het eten, en sterven.

En Elia zeide tot haar: Vrees niet, ga heen, doe naar uw woord; maar maak mij eerst een kleine koek daarvan, en breng mij dat; voor u en uw zoon zult gij daarna wat maken.

Want zo zegt de HEERE, de God van Israël: Het meel van de pot zal niet opraken en de olie van de kruik zal niet ontbreken, tot op de dag, dat de HEERE regen op de aardbodem geven zal.

En zij ging heen, en deed overeenkomstig het woord van Elia; zo at zij, en hij, en haar huis, vele dagen.

Het meel in de pot raakte niet op, en de olie in de kruik ontbrak niet, overeenkomstig het woord van de HEERE, dat werd gesproken door Elia.

Voor de toespraak deze morgen, net voor ik overzee ga, heb ik een tekst gekozen, en wel deze: *Wees zeker van God.*

² En nu, Here, zegen Uw Woord als het uitgaat, en moge de Heilige Geest ons verstand en onze gedachten gevangennemen, en ons voorbereiden op Zijn bezoek, daar wij Hem gevraagd hebben te komen. Want wij komen niet naar het huis des Heren om gezien te worden of te zien, maar om van U te leren, en te weten van Uw natuur, en Uw weg, en Uw bedoelingen, opdat wij in staat zouden mogen zijn de problemen van het leven aan te kunnen, met een werkelijke verzekerdheid, zeker van God te zijn. Sta het toe, Here. In Jezus' Naam vragen wij het. Amen.

³ Het moet een vreselijke morgen zijn geweest. Het was zo heet en stoffig, en mensen op straat verhongerden, en de aarde was zo heet dat ze op het punt stond te verbranden. Dit alles was de weerspiegeling van hun zonden en hun moreel verval.

⁴ Ziet u, Achab regeerde in—in Israël, in die tijd, of over Israël, en hij was de meest goddeloze van alle koningen van Israël. Er was geen koning geweest zo goddeloos als Achab, want hij, die onderwezen was en beter wist, hij hield niet op door te gaan God te mishagen in alles wat hij deed. Hoewel hij over een groot militair systeem beschikte, en de mensen erg welvarend waren geworden onder zijn regering, maar toch, u kunt God niet mishagen en verwachten er erg lang mee weg te komen.

⁵ En vervolgens, in zijn huwelijk, in plaats van te huwen met iemand van zijn eigen volk, ging hij heen en huwde een zondares, een afgodendienares, aanbidding van afgoden. Hij trouwde Izebel. En zij was geen gelovige.

⁶ En geen enkele gelovige zou ooit een ongelovige moeten trouwen, onder geen enkele voorwaarde. Zouden altijd gelovigen moeten trouwen.

⁷ Maar Achab had deze kwade zaak gedaan. En ongetwijfeld dat Izebel een mooie vrouw was. En hij was gevallen voor hoe zij eruitzag in plaats van wat zij was. Dat is, zo vele mensen maken diezelfde fout tot op deze dag.

⁸ En zij had afgoderij in de natie gebracht, onder het volk. En het volk, de priesters, hun predikers waren ten prooi gevallen aan deze grote, algemeen verbreide vraag.

9 En dat is precies het beeld van ons land vandaag. Wij zijn gevallen voor de begeerte van de bevolking. Ongetwijfeld dachten de priesters dat het in orde zou zijn, zolang hun regering het goedkeurde. Maar het maakt mij niet uit wat de regering goedkeurt, het moet zijn wat God goedkeurt. En het volk dacht dat het in orde zou zijn als zij deelnamen aan sommige van hun wereldse dingen.

10 En iemand zou mij kunnen vragen terug te nemen wat ik zojuist heb gezegd, dat het een erg lijkend beeld van vandaag was. Wij denken misschien niet dat wij afgodenaanbidders zijn, maar wij zijn het wel. En de overheid steunt het. Mensen vandaag zijn afgodenaanbidders, omdat zij—zij afgoden vereren. Sommigen van hen vereren filmsterren als afgod. Sommigen aanbidden geld als afgod. En sommigen vereren televisiesternen als afgod. Maar alles wat u voor God stelt is een afgod, laat het zijn wat het ook moge zijn.

11 Zelfs tot Satan, onze grote tegenstander, is zo'n slimmerd, dat hij soms zelfs de kerk voor God stelt. U zou misschien een grote kerk kunnen hebben. Het kan een groot gebouw zijn, of het kan een grote denominatie zijn. En verder kan het een grote samenkomst zijn, maar laat niets voor God in uw hart komen. Alles voor God is een afgod.

12 En deze mensen wisten dat zij niet geestelijk waren zoals zij dat vroeger waren, onder het bewind van andere koningen. En zij dachten, alleen omdat zij een religieuze natie waren, dat alles in orde zou zijn. En dat is de wijze waarop ook wij tot die plaats zijn gekomen.

13 Enkele maanden geleden sprak ik met een erg fijne vriend van mij. En hij zei: "Broeder Branham, ik geloof dat u deze Verenigde Staten te sterk op haar nummer zet." Hij zei: "U schreeuwt het altijd uit tegen de zonde en hoe God deze natie zal gaan straffen."

14 Ik zei: "Hij moet het doen om rechtvaardig te zijn."

Hij zei: "Maar broeder Branham, u vergeet dat deze natie gegrondvest werd op de Schriften. En onze voorvaders kwamen hier en God gaf ons dit erfdeel. En wij zijn een godsdienstige natie."

15 Ik zei: "Dat is waar, alles ervan. En niemand weet hoe ik deze natie waardeer! Maar kijk, mijn broeder, Israël werd ook door God gekozen, en Hij zond haar profeten en grote mannen. Maar God kan zonde niet verdragen. Hij liet Israël elke graankorrel oogsten die zij zaaïden. En als Hij Israël liet oogsten wat zij zaaide, zal Hij ons laten oogsten wat wij zaaïen. Hij is geen aanzienner des persoons."

16 En wij zijn tot de toestand gekomen te denken dat omdat wij rusten op wat onze voorvaders deden, of op wat onze grote stichters van onze kerken, wat hun grote offer was aan God, wat

in orde is en zo erg gewaardeerd, maar wij kunnen geen redding putten uit wat zij deden! Redding is een individuele zaak tussen ieder persoon en God. Niet met onze natie, met onze kerk, maar met onszelf voor God leggen wij verantwoording af.

¹⁷ Het is in ons land tot de toestand gekomen, tot er te midden van de meest geestelijke mensen die wij hebben, u gaat naar geestelijke mannen en vrouwen, en je ontdekt in hun hart dat er iets ontbreekt.

¹⁸ Wij hebben, in de laatste paar weken heb ik een paar van deze dingen doorgenomen, en ontdek dat bij de mannen waarvan ik dacht dat ze de kern waren, toch merk ik dat ze de nadruk leggen op tijdelijke dingen, ze gaan rond en zeggen: "God geeft mij de grootste *zus-en-zo*. God geeft . . ." U bluft.

¹⁹ Grote materiële dingen rusten niet altijd in Gods wil. God laat de regen vallen op de rechtvaardigen en de onrechtvaardigen. Maar wat de wereld vandaag nodig heeft is geen geloofsbluf, te proberen uzelf ergens naar binnen te bluffen en het geestelijk te noemen.

²⁰ Soms zal geloof grote wonderen doen, en toch komt het niet uit een geestelijk hart. Heeft onze Here niet gezegd: "Velen zullen die dag tot Mij komen en zeggen: 'Heb ik niet *dit* en *dat* in Uw Naam gedaan?' en Ik zal hun openlijk zeggen: 'Ga weg van Mij, gij werkers van ongerechtigheid.'" Wat is ongerechtigheid? Het is iets wat u weet goed te doen en het niet doet. "Ik heb u nooit gekend," zal Hij zeggen. En wij leven in die dag.

²¹ Wat wij vandaag nodig hebben is niet een heleboel materiële dingen. Dat hebben we. Wij hebben geen grotere kerken nodig. Wij hebben geen grotere samenkomsten nodig. Wij hebben niet meer op de radio en op televisie nodig. Wij hebben niet zo veel meer van deze dingen nodig. Maar wat wij vandaag nodig hebben om geestelijk te zijn, is een persoon die zich wil vernederen voor God, al hebben zij geen stuiver, en zullen bidden tot die geest binnenin hen bevredigd is met de goedheid van God en een opwekking plaatsvindt binnenin hun hart, die hun houding verandert en de atmosfeer waarin zij leven.

²² U zou misschien geen schoenen aan uw voeten mogen hebben, u zou misschien in votten gekleed zijn, maar iets in uw hart zingt de melodieën van God. Ik zou het liever hebben dan al het geld in de wereld.

²³ U kunt dus niet zeggen dat natuurlijke dingen altijd het teken is van Gods zegen. David sprak dat tot de Here, dat hij de goddeloze had zien uitbreiden als een grote laurierboom. Maar God vroeg hem: "Hebt u ook acht geslagen op zijn einde?" Het doet er niet toe hoe goed we gekleed gaan, hoeveel wij te eten hebben, dat is niet wat in de tegenwoordigheid van God gaat. Dit lichaam waarin wij wonen, vergaat, ongeacht hoe ervoor gezorgd wordt. Maar het is de ziel die in de mens is; het is een gesteldheid

van de geest die zich in de tegenwoordigheid van de levende God beweegt.

24 Maar wij nemen dingen aan als vanzelfsprekend. Wij denken dat alleen omdat wij een natie zijn... Zo hadden Achab en geheel Israël in die tijd, hadden dingen als vanzelfsprekend aangenomen, dat alles in orde was. Hun priesters en predikers hadden getracht hun te vertellen: "Alles is in orde. Alles is prima." Maar zij hadden er één, hij riep het uit tegen het verkeerde, omdat deze ene wist dat een heilig God niet tevreden gesteld kon worden met de moderne trend van een onheilige godsdienst.

25 Zo blijft ook de God des hemels heden Dezelfde. Met al onze inspanningen en grote dingen die wij proberen te doen; God zal nooit worden behaagd behalve dan door een geheel geheiligd leven voor Hem.

26 Wij zouden scholen mogen bouwen en heiligdommen en tabernakels. Wij zouden organisaties mogen hebben. Wij zouden misschien grote dingen mogen doen, maar toch zal God niet tevreden gesteld zijn totdat de menselijke ziel geheiligd wordt op het altaar van God, toegewijd aan de werken van God. En u vindt dat niet meer.

27 U ontdekt dat onze bidstonden zo zwak zijn, net even een minuut van gebed, dan het bed inspringen. Wij ontdekken dat dit ongeveer eenmaal of tweemaal per dag gebeurt. Terwijl wij allemaal schuldig zijn. Ons land vervalt moreel. Wij hebben overal Billy Grahams en Oral Robertsen. Maar tot er een dorst komt in het hart van Amerika om het weer terug te brengen naar een levende God, naar een levende ervaring, naar een onsterfelijk geloof in de levende God, wij pijnigen alleen maar onze hersenen, zoals gezegd wordt.

28 Wij kunnen misschien met onze borst vooruit lopen, met onze boorden achterstevoren gekeerd, en over straat lopen en verlangen om "doctor" of "dominee" genoemd te worden. Wij kunnen misschien voorganger zijn van de grootste kerken die er in het land zijn; en wij zouden misschien zo vroom zijn als maar kan, zodat geen mens een vinger op onze levens kan leggen. Maar totdat die ziel, die aan de binnenkant van ons is, in vuur en vlam staat voor God, tot er iets daarbinnen is dat naar Hem smacht! "Zoals het hert naar de waterbeek smacht, dorst mijn ziel naar U, o God." Totdat we tot zo'n soort ervaring komen!

29 Daarom zal het communisme enzovoort terrein winnen zoals zij dat doen en ons overal bij aansluiten zal het nooit stoppen. Het is voorspeld dat het zou komen. Maar God roept tot Zijn gemeente.

30 Hoe dat deze kleine vrouw van het kaliber van Elia moet zijn geweest! Omdat gewoonlijk uw daden laten zien wat u bent.

En nog eens, zij was gekozen om Gods profeet te onderhouden. Bedenk, zij was een heiden, geen Jood.

³¹ En het land verschroeide. En het leidt geen twijfel dat deze kleine vrouw, die van dat kaliber was, die van het gelovige type was. . . Want wij begrijpen dat God haar niet geroepen zou hebben als zij geen waardig iemand was geweest om Gods profeet te onderhouden. Want Hij zou Zijn profeet nooit naar een huis gezonden hebben dat onwaardig was.

³² Het was niet zijn keuze. Het was Gods keuze. Zij was het niet die hem vroeg. Het was God Die hem nodigde. Hij werd bij een beek geplaatst. De raven voedden hem. Maar het was Gods bevel dat er iets zou gebeuren. En God ging zeker naar een gelovige van dezelfde aard als Elia.

³³ Zij was een weduwwrouw. En wij weten allemaal waar zij, een weduwwrouw, doorheen moet zijn gegaan, haar man dood en een jonge jongen om op te voeden.

³⁴ En in die gebieden daar waren zij afhankelijk van hun oogst. Zij hadden geen werkgelegenheidsprojecten zoals wij die vandaag hebben, en—en wapenfabrieken voor defensie. Zij waren afhankelijk van hun oogst. En omdat de ongerechtigheid van de mensen en hun moreel verval droogte over het land hadden gebracht, waren zij hier allen verhongerd en stervend.

³⁵ En dan ontdekken wij dat zij ongetwijfeld avond aan avond gebeden had, de hele nacht, naarmate zij die meelpot steeds leger, leger en leger ziet worden. En het moet tot een punt zijn gekomen dat er zelfs geen kopje vol meel meer in de pot was. Alles wat zij had was slechts een klein handjevol. De dood kwam al de poort binnen, voor haar deur. Want er bestond geen mogelijkheid om meer te krijgen. Het hele land verhongerde.

³⁶ En de olie, er was nog maar een goede lepel vol over in de kleine fles. Slechts dat beetje olie en dat beetje meel lag tussen haar en de dood. Zij moet, wat haar gebeden betreft, wel heel oprecht zijn geworden. Laat dat uw huis treffen; het zal een beetje oprechter zijn dan wij vanmorgen zijn, wanneer wij weten dat de dood voor de deur staat.

³⁷ En ik geloof, misschien, wij zouden wellicht dit denken: dat zij de hele nacht had gebeden, want nog één dag meer zou het bezegelen. Zij kon naar de bleke lippen van haar kleine jongen van ongeveer drie of vier jaar oud kijken. En zij kon haar eigen botten weg zien kwijnen, naarmate het vlees ervan wegsloak. En het moet iets verschrikkelijks zijn geweest, zoals deze moeder, die deze dingen gaande zag. En nog altijd met haar handen tot God dag en nacht biddend: “Nu zijn wij gekomen tot een handvol meel en een lepel vol olie.”

³⁸ Weet u, het is een vreemde zaak. Moge God dit tot elk van u laten doordringen, als u mij nooit meer hoort prediken. Laat dit

een boodschap zijn. Het is vreemd, uitermate vreemd, dat soms dat God dingen op die manier doet.

³⁹ Weet u, wanneer wij onze zonden hebben beleden en aan elke eis hebben voldaan die God vereist. . . Wij geloofden God. Er zijn voorwaarden waaraan voldaan moet worden, en het is in overeenstemming met Zijn wil. En wij hebben onze zonden beleden, en wij hebben alles wat wij verkeerd hebben gedaan, goedgeemaakt, alles gedaan wat wij maar weten hoe te doen. Elke vereiste die God heeft gesteld, of heeft gevraagd, wij hebben aan die eis voldaan, en toch blijft Hij zwijgen. Hij antwoordt ons gewoon niet.

⁴⁰ Ik ben er zeker van dat ik vanmorgen spreek tot mensen die tot die plaats zijn gekomen. Ik ben er zelf vele keren geweest. Toen ik terugging en mijn leven naspeurde en elke steen omdraaide, en ontdekte ik dat ik iets verkeerd had gedaan, dan ging ik het belijden en zei: "Here God, ik zal het in orde maken," en het dan gaan doen. Dan weer terugkomen en zeggen: "Nu, Here, Gij zijt God; U zult mij antwoorden. Zeker heb ik aan elk verzoek voldaan dat U van mij eiste. En, elke vereiste, ik heb eraan voldaan." En nog steeds beweegt Hij Zich niet, lijkt Zich stil te houden; dat is wanneer u zeker moet zijn dat Hij God is. Wees niet ontmoedigd. Het enige is, om, in uw hart, zeker te zijn van God.

⁴¹ Mijn tekst. Wees eerst zeker, voor u maar iets doet. Wees zeker in uw hart dat het God is. En wanneer u hebt voldaan aan alles wat Hij zei, dan bent u er zeker van dat Hij God is, dat is wanneer geloof aan het werk gaat, op dat moment. Geloof staat vast, want het weet dat Hij is.

⁴² En u hebt voldaan aan elke vereiste. U gelooft dat Hij is, en geloof houdt vast. O, gezegend zij Zijn Naam! Geloof zal niet wankelen, want het is zeker dat God is, en een beloner van degenen die Hem ernstig zoeken.

⁴³ Moge dit heel erg diep inzinken en nooit bij u weggaan, Branham Tabernakel. Als u hebt voldaan aan Gods vereisten, en u in uw hart gelooft dat Hij is, God is slechts uw geloof aan het testen, want Hij houdt ervan dat te doen. U hebt uw zonde beleden en u hebt voldaan aan elke vereiste die God vereist, en nog blijft Hij zwijgen, bedenk dan dat geloof zegt dat Hij is. Dan houdt geloof eraan vast, niet wetend waar het allemaal om gaat, maar het weet dat Hij is, en het is zeker dat Hij is.

⁴⁴ Bedenk dan, als Hij is, moet Zijn Woord waar zijn. En als Hij van u eiste dat u aan deze omstandigheden voldoet, en u hebt eraan voldaan, is Hij verplicht om zorg te dragen voor Zijn Woord. Trekt u zich niet terug, en zeg niet: "Tja, ik werd nooit genezen. Ik. . ." O, u arm, zwak geloof. Geloof dat niet. Als alles beleden is en alles eruit is, en u aan Gods eisen hebt voldaan, dan vindt geloof daar houvast. Er is niets dat het zal doen wankelen.

Hij ís, en u bent er zeker van. “Zij die de Here verwachten, zullen hun kracht vernieuwen; zij zullen opvaren met de vleugels van een adelaar. Zij zullen rennen en niet moe worden; als zij lopen, zullen zij niet mat worden.”

⁴⁵ Wacht, wanneer u aan Zijn eisen hebt voldaan. Dat brengt uw geloof tot een ontknoping. Als u hebt voldaan aan . . . Gods eisen zijn gesteld, of nagekomen, en u hebt het volledig overwogen, en u hebt alles gedaan dat God van u vereiste, dan rust uw geloof daar, dat Hij ís. Wees zeker van God.

⁴⁶ Weet u, Hij houdt ervan om ons te testen. Hij houdt ervan de reactie van uw geloof te zien. Wist u dat? God houdt ervan te zien hoe u zult reageren. Wanneer u zegt: “O Heer, ik geloof U. Gij zijt mijn Redder. Ik geloof dat U de Genezer bent; ik geloof dat U Degene bent Die de Heilige Geest geeft. En de dingen die ik nodig heb, U bent de God Die dat geeft.” En wanneer u dan al uw zonden belijdt en God belooft wat u zult doen als Hij u gezond zal laten worden, en omdat het dan niet gebeurt, loopt u als een lafaard ergens heen. God kan dat niet gebruiken. Er is geen manier voor Hem om u te gebruiken. Er is geen manier voor Hem om u te antwoorden, omdat Hij alleen door geloof antwoordt. Dan, plotseling, gaat u weg, en kan Hij niet antwoorden. Maar echt, waarachtig geloof staat daar, zeker zijnde dat God is. Wees zeker dat Hij ís.

⁴⁷ En als God vraagt dat deze zaak wordt gedaan, om uw zonden te belijden, enzovoort, en u hebt het gedaan, dan zegt geloof dat Hij ís; het is zeker dat het zal gaan gebeuren. Uw verzoek móét toegestaan worden. O, ik—ik hoop dat u dat niet mist. Als u zeker bent van God, God is zeker van Zijn Woord. Hij wacht slechts om u te testen.

Hij heeft het vele keren gedaan. Laten we een of twee gevallen aanhalen.

⁴⁸ Laten we denken aan de Hebreeuwse jongelingen. Zij zouden zich niet voor een afgod buigen. God had vertrouwen in hen. En toen zij hoorden dat zij naar de vurige oven moesten gaan, zeiden zij: “Onze God is in staat om ons van deze oven te bevrijden. Maar als Hij het niet doet, wij buigen niet voor een van uw afgoden.” Ziet u, zij waren overtuigd en zeker van God.

⁴⁹ Zij wisten dat Hij Jehova was. Zij wisten dat Hij gebed beantwoordde. Maar of Hij het nu in hun geval deed of niet deed: het zou meewerken ten goede. Dus, zij legden gewoon hun verklaring af, beleden hun zonden en liepen de dood tegemoet.

⁵⁰ Toen zij naar de vurige oven gingen, wetende dat zij er zeker van waren, dat als God hen liet verbranden, Hij hen weer zou opwekken in de opstanding. Zij waren zeker van God, omdat zij wisten dat God alles voor hun zou doen meewerken ten goede. En wanneer wij zeker zijn van God, weten wij dat God alles voor ons ten goede laat meewerken.

51 Dus legden zij één verklaring af. Zij waren zeker, en zij liepen regelrecht de vurige oven in. En God liet ze daarheen lopen; zat naar hen te kijken. Hij wilde hun reactie zien.

52 Toen de koning zei: “Bogen jullie toen de bazuin klonk?”

Zeiden zij: “Nee. Wij bogen niet.” Daar is uw geloof, stevig vasthoudend.

“Wel, dan, als jullie je niet hebben gebogen, kent u mijn bevel?”

“Ja, wij kennen uw bevel.”

“Mijn bevel is dat de oven zevenmaal heter gestookt zal worden dan het ooit was en ik zal jullie erin werpen. Willen jullie je nu buigen?”

“Nee. Wij zullen niet buigen.” Daar is hun geloof.

53 God zegt: “Wel, Ik zal zien wat zij ermee zullen doen. Ik zal zien welke reactie hun geloof heeft.”

54 Dus zei hij: “Bind hun handen en bind hun voeten en breng hen naar de oven.” En zij liepen naar die oven toe, met het vuur in hun gezichten. God staat er nog steeds naar te kijken. Maar zij waren zeker dat Hij God was. Zij hadden hun belijdenis gedaan. Zij hadden alles in orde gemaakt wat zij maar wisten. Zij waren zeker dat Hij God was.

55 Dus liepen zij regelrecht naar die vurige oven. Net op het laatste nippertje, kwam Hij daar uit de hemelen rijden op een wagen van wind, waaide koelte van hen af, terwijl Hij hen troostte en tot hen sprak.

56 God laat uw geloof tot een plaats komen tot waar het reageren zal.

57 Daar was Job, van het Oude Testament, toen Satan, onze aanklager, hem ervan beschuldigde een geheime zondaar te zijn. Maar Job wist dat hij niet gezondigd had. Hij wist dat hij alles had beleden wat hij had gedaan en daar een brandoffer had gebracht. Dat was Gods vereiste. Dat was alles wat God vereiste, was dat brandoffer en een belijdenis. En Job had die dingen gedaan.

58 En Satan zei: “Ik zal zijn kamelen nemen, want hij is een rijk man. Ik zal zijn schapen nemen.” En tenslotte nam hij zijn kinderen, het naast aan zijn hart.

59 Maar nog hield Job voet bij stuk, want hij wist dat God, wel, hij was er zeker van dat Hij God was, want hij had tot Hem gesproken en hij had aan Zijn eisen voldaan. Hij speurde het na en kwam erachter: “Ik heb elk brandoffer gebracht. Ik zei in mijn hart: ‘Misschien toen mijn zonen een—een feest gaven en mijn dochters het bijwoonden, misschien hebben zij mogelijk in het geheim in hun hart gezondigd, dus zal ik voor hen een brandoffer brengen en hun verkeerdheden belijden.’”

60 O God! Wanneer een mens zich houdt aan wat God zei te doen, is hij er zeker van dat Hij God is; Hij moet antwoorden. Geloof roept Hem elke keer op het toneel.

61 Wanneer u hebt gedaan wat u weet dat juist is, wanneer u aan Zijn eisen voldaan hebt, wanneer u het beleden hebt en het in orde hebt gemaakt en het hebt goedgeemaakt en het voor God hebt gelegd. Het maakt mij niet uit hoe Hij ook zwijgt, Hij is nog steeds God, en wacht om dat geloof daar te plaatsen. U hebt uw werken gedaan, nu wil Hij uw geloof zien door uw werken. Hij wil zien wat u zult doen.

62 Als u gezalfd bent en er is voor u gebeden, wacht God om te zien wat u ervan zult geloven. Niet de volgende zondag naar voren rennen, en de daaropvolgende dag heen rennen, en de volgende genezer doet de stad aan. Hij wacht om uw reactie op uw geloof te zien. Niet de volgende dag teruglopen en zeggen: "Ik voel mij zo slecht; ik denk niet dat ik genezen werd." U bent om mee te beginnen niet geschikt voor de gebedsrij. U bent niet. U bent niet. U bent nog niet bereid. U gelooft niet dat Hij God is. Ik . . .

63 U zou mogen zeggen: "Broeder Branham, ik ben het niet met u eens." Uw eigen daad toont wat u bent. "Aan hun vruchten zult u hen kennen." Als een man zegt dat hij een Christen is, en nog steeds drinkt hij en rookt en gokt en tapt schuine moppen en zegt: "Een gedeelte van de Bijbel is juist en een gedeelte niet," hij zou het Evangelie mogen prediken en een deel van de Bijbel ontkennen; hij is nog steeds een zondaar. Hij is nog niet in orde.

64 Maar wanneer u openlijk belijdt dat God dezelfde God is, en uw leven in Zijn handen is gelegd, om "Here, ik ben het leem," te zijn, "Gij zijt de Pottenbakker," vraag dan wat u wilt. Geloof zal nooit wankelen. Het zal daar blijven standhouden.

65 Hoewel omstandigheden van links en rechts lijken te komen, maar dat geloof wankelt nooit, omdat u zeker bent dat Hij God is. En als Hij God is, houdt Hij Zijn belofte. Hij kan geen belofte doen en die breken. Als Hij God is, moet Hij Zijn belofte houden. O, ik houd daarvan. Hij moet erbij blijven.

66 Job bracht zijn offers; hij had alles gedaan. Hij wist dat hij in orde was. En hier komen de kerkleden langs, enkelen van de kerken van andere denominaties, zeiden: "Job, u kunt maar beter belijden dat u een zondaar bent, want God zou niet toelaten u zo te laten straffen, tenzij u een zondaar was."

67 Maar Job zei: "Ik heb mijn belijdenis gedaan. Ik heb het brandoffer voor God gebracht en ik ben geen zondaar." Hij wist waar hij stond. Toen ging alles door, gewoon steeds maar door en door, zo hard als het maar kon gaan, proberend om Job onderuit te halen en Job tot een plaats te brengen dat hij God zou loochenen en dat brandoffer zou ontkennen. Hetzelfde ogenblik dat u actie onderneemt tegen iets dat u belijdt, toont

het uw zwakheid, uw twijfel aan God. U vraagt God om iets en loopt rond en twijfelt eraan, dan bent u een twijfelaar en geen gelovige.

⁶⁸ Job wist waar hij stond en hij stond standvastig op dat fundament.

⁶⁹ Geen wonder zei Perronet, in zijn stervensuur:

Op Christus, de vaste Rots, sta ik;
Alle andere grond is zinkend zand.

⁷⁰ Op die vaste rots van Jobs belijdenis, zelfs zijn geliefde vrouw liep weg. Toen zijn gezondheid verdwenen was, en helemaal onder de zweren, en hij zichzelf krabde en de dag vervloekte dat hij geboren was. Zei: “Moge de zon zelfs niet schijnen! Moge de maan ’s nachts wegblijven.”

Zijn vrouw zei: “Job, je bent zo ellendig. Waarom vervloek je God niet en sterf?”

⁷¹ Hij zei: “Gij spreekt zoals de dwaze vrouwen.” Hij was er zeker van dat er een God was en dat hij aan de eisen had voldaan. O, ik voel mij religieus. Hij wist dat hij aan Gods eisen had voldaan en dat maakt het vast. God was zijn geloof aan het testen. Hij zal het uwe testen. Hij zal het mijne testen.

⁷² Maar wanneer wij aan Zijn eisen voldaan hebben: “Bekeert u, een ieder van u, en laat u dopen in de Naam van Jezus Christus tot vergeving van uw zonden en u zult de gave van de Heilige Geest ontvangen,” dat is Zijn belofte. “Iemand onder u ziek, roep de oudsten van de gemeente. Laat ze hen in olie zalven, en erover bidden. Het gebed van geloof zal de zieke redden, en God zal hen oprichten.” Dat maakt het vast. “Belijd elkaar uw overtredingen en bid voor elkaar.” Dan hebt u aan Gods eisen voldaan.

⁷³ “Deze tekenen zullen hen die geloven volgen. In Mijn Naam zullen zij duivelen uitwerpen; met nieuwe tongen zullen zij spreken; als zij slangen opnemen of dodelijke dingen drinken, zal het hen niet schaden; als zij hun handen op de zieken leggen, zullen zij herstellen.” Dat maakt het vast.

⁷⁴ Wees zeker van God. Wees er zeker van dat u in uw hart gelooft dat dat Gods Woord is. Job was het.

Zijn vrouw zei: “Waarom vervloek je Hem niet en sterf? Wel, je wordt alsmaar slechter.”

⁷⁵ Wat houdt Satan ervan dat naar je te slingeren. “Wel, je bent niet beter dan je was toen je gezalfd werd. Je bent niet beter dan je was toen die predikers voor je baden. Die predikers zijn in de eerste plaats al niet goed.” Het doet er niet toe, die prediker. Het is uw geloof in de levende God dat telt. Niet wat de prediker is; het is wat God is. De prediker heeft nooit de belofte gedaan; God deed de belofte. Het is niet aan de prediker, het is aan God, en uw geloof om te geloven dat dat God is. Wees dus zeker van God.

Wees er zeker van dat het God is en dat het Gods Woord is. En God is in Zijn Woord.

⁷⁶ En Job zei: “Gij spreekt als een dwaze vrouw.” Zei: “De Here heeft gegeven en de Here heeft genomen; gezegend zij de Naam van de Heer.” Hij was zeker dat God er was.

⁷⁷ En toen hij dat uit zijn mond kreeg, begonnen de donders te rollen en de bliksems te flitsen. God kwam op het toneel. Dat roept Hem altijd op het toneel. Hij hield Zich een lange tijd stil.

⁷⁸ Dat is wat Hij doet. Kijk naar deze groep Amerikanen op weg naar de hel, naar de kerk gaande huichelaars. Ik ben niet boos. Maar de zonde maakt iedereen boos die in orde is met God. Ben niet boos op het land, ben niet boos op de mensen, maar ik ben boos op de duivel die deze dingen heeft veroorzaakt om de mensen te verblinden.

⁷⁹ Deze blinde voorgangers en predikers, laten hen het redden met een of ander kleine door de mens gemaakte theologie. U moet wederom geboren worden. En God houdt Zijn Woord. Zie hem ze erin laten tuinen. U kunt er maar beter zeker van zijn dat God er is. “Ze hebben een vorm van godsvrucht, en verloochenen de kracht ervan.”

⁸⁰ Deze arme, kleine vrouw, zij wist dat Hij God was. Naarmate die pot leger, leger, leger, leger raakte, werden de omstandigheden alsmaar erger en erger. Maar God liet het op die manier komen. Hij houdt er gewoon van om dat te doen. Hij houdt ervan uw geloof te testen om te zien hoe u erop reageert, laat u gezalfd worden en laat voor u bidden, en u dan erger maken. Zei: “Kom op, Satan, stel hem op de proef. Ik weet dat hij Mij gelooft.” Gezegend zij God voor altijd! O, tjonge! [Broeder Branham klappt twee keer in zijn handen—Red.] “Stel hem nu op de proef. Ik weet dat hij Mij op mijn Woord nam.” Zou Hij dat van u kunnen zeggen?

⁸¹ Hij zei dat over Job. Zei: “Doe aan hem wat je maar wilt, maar neem zijn leven niet, want Ik weet dat hij Mij liefheeft. Hij heeft het brandoffer gebracht. Hij heeft aan de eisen voldaan. Hij deed wat Ik hem zei te doen en hij gelooft het. Nu, draai hem de duimschroeven maar aan als je wilt.” Hij nam alles van hem weg. God verdubbelde het toen Hij het hem teruggaf. Zeker zal Hij het doen.

⁸² Hij stelt ons geloof op de proef, om te zien of wij echt geloven dat Hij God is.

⁸³ Die kleine vrouw zei ongetwijfeld: “Ik heb gebeden. Ik heb gebeden. Ik weet dat ik een onwaardige heiden ben.”

⁸⁴ Herinner u, Jezus sprak van haar in de Bijbel. Hij zei: “Waren er niet vele weduwen in de dagen van Elia? Maar hij werd slechts tot één gezonden en zij was een heidense.”

⁸⁵ “O,” zei hij, “alstublieft.” Misschien, toen zij die laatste kleine koek zag, was de dood reeds de poort binnengekomen en kwam de deur binnen. Nog elk één hapje, en zij en haar zoon stierven. Ik kan haar de hele nacht zien bidden, de hete winden waaiend en de aarde verschroeid en de mensen op straat jammerend en schreeuwend. Zij liep rond door het huis. Zij keek naar haar kleine jongen. Keek naar zijn kleine pyjama; ze waren er allemaal uit, en zijn voeten staken eruit. Keek naar haar eigen handen, gerimpeld. Zij liep heen en weer, maar zij zei: “Ik weet dat Hij God is. Ik heb alles beleden. Ik heb alles gedaan wat Hij vereiste. Ik vraag om onze levens, voor Zijn heerlijkheid.” God zag haar.

⁸⁶ De rest van hen ging uit en had ergens een groot dansfeest, maakten zichzelf mooi, hadden een moderne televisieshow of zoiets, deden mee met de wereld. Maar die vrouw was alleen met God.

⁸⁷ Het daglicht brak aan. Zij zei: “Het kleine kereltje had de hele nacht gehuild om iets te eten. Wat zal ik doen met een klein handjevol meel?”

⁸⁸ Weet u, dat meel was Christus. Elke Bijbelstudent weet dat Christus het Meeloffer was. En dat meeloffer moest ook met een speciale maalsteen fijngemalen worden, tot het elk klein stukje koren hetzelfde gemalen had; omdat Jezus Christus Dezelfde is, gisteren, vandaag en voor immer. En elke gelovige gelooft dat en rust daarop. Halleluja! U kunt al uw oude, koude, formele religie hebben die u maar wilt. Voor mij, ik geloof dat Christus Dezelfde is gisteren, vandaag en voor immer. Ik neem mijn standpunt in in een wereld van ongelovigen. Ik geloof nog steeds dat Hij Dezelfde is gisteren, vandaag en voor immer.

⁸⁹ Die maalstenen snijden elk stukje ervan precies hetzelfde, omdat Hij Dezelfde is. Hij is dezelfde God Die Hij toen was, is Hij nu vanmorgen. Hij zal altijd Dezelfde zijn. Dat is wat het meel betekende.

⁹⁰ En de olie betekent de Geest, zoals wij weten, volgens Ezechiël 4, enzovoort. Dat is de reden dat wij met olie zalven; het is de Geest. Wat is het? Zoals Johannes 4: “De Vader zoekt zulken om Hem te aanbidden in Geest en in Waarheid.” Jezus was de Waarheid. Hij was het Graanoffer; en deze olie was de Geest. En de Geest vermengd met de Waarheid móét iets voortbrengen. Doe het bij elkaar, dan vormt het een koek. O!

⁹¹ Waar is uw geloof? Wanneer Gods Woord in zijn eenvoud gepredikt wordt, maar wel in zijn kracht, dat Jezus Christus Dezelfde is gisteren, vandaag en voor immer, en het Woord gaat voort, als het meel; u hebt de olie om het ermee te mengen. Het mag misschien maar een klein handjevol zijn, of een lepel vol, maar wat het ook is, het is echt.

⁹² Nu, waar is het voor gereed? Het is gereed voor het kruis. Het is gereed voor zelfopoffering. Dat is wat u moet doen. Als het Woord gepredikt is en u hebt de Geest ermee samen gemengd, is het zelfopoffering om elke pijn te negeren, elke ziekte te negeren, alles te negeren wat in tegenspraak is met Gods Woord en erop te staan.

⁹³ Zegt de dokter *dit, dat* of *wat anders*; dat maakt geen enkel verschil. U staat erop omdat God het zo zei. Het meel is gekomen. U hebt de olie. U hebt het samen gemengd.

⁹⁴ Nu, ik hoor een stem. Het is even na het aanbreken van de dag. Een stem spreekt en zei: "Ga het erf op en haal twee takken." Merkte u op dat de Schrift zei "twee takken"? Het kruis. Zij heeft het meel en de olie, maar zij wordt opgeroepen om nu te handelen, handelt ermee. Hoeveel u ook hebt, hoeveel meel of olie u ook nodig hebt, maar u moet handelen; zelfopoffering.

⁹⁵ Twee takken. In vroeger tijden, zij hebben nooit een betere manier gevonden om vuur te maken. Wanneer u een tak neemt en hem dwars over een tak legt, steekt hem in het midden aan, dan schuift u beide einden in. De Indianen laten hun vuur branden. Ik heb het menigmaal de hele nacht lang laten branden. Neem gewoon een blok hout, en dat *deze* kant op en één die kant op, en blijf het gewoon in het vuur duwen naarmate het opbrandt.

⁹⁶ Die tak was het kruis. "Twee takken," zei de Bijbel. De stem zei: "Ga het erf over en haal twee takken." Op datzelfde tijdstip was er boven op de berg een stem die tot de profeet neer donderde en zei: "Ga naar de stad. Ik heb geboden." O, tjonge! Beiden gehoorzaamden. Er moet iets gebeuren. Zij gehoorzamen allebei.

⁹⁷ Als de prediker het Woord predikt en de persoon die het ontvangt, gelooft het en handelt ernaar, dan moet er iets gebeuren. Als u een zondaar bent, zult u gered moeten worden. Als u ziek bent, zult u genezen moeten worden, omdat God het beloofde, als wij zeker zijn van God.

⁹⁸ Zo zeker als Hij God is, moet Hij Zijn Woord houden. Zeker! Toen was het bevel: "Ga naar de stad, want Ik heb een weduwvrouw geboden." Een visioen brak door voor de profeet. Hier komt hij aanlopen. Hij weet niet waar hij heen gaat; dat maakt geen enkel verschil. Hij gehoorzaamt slechts.

⁹⁹ Zij weet niet waar de twee takken zullen liggen, maar er zijn ergens twee takken op het erf. Zij begint te lopen. Zij gaat het erf op. Zij kijkt rond: "O, wat is het heet!" De kreten uit de stad, de nachtbrakers kwamen daar aanstropelen, hun wijnen drinkend, enzovoort. Zij keek de straat af. Zij ziet niets. Zij vindt één tak; deel van het kruis, zelfopoffering. Zij pakt er nog één, een tak. En toen zij die tweede tak oppakte. . .

¹⁰⁰ O, hoe somber moet het geweest zijn, de dood loerde aan haar deur. Zij en haar zoon hadden nog een klein stukje korenkoek te

eten, en te sterven. Dat was alles. En soms, juist te midden van de somberheid, dat wij de stem horen.

101 Toen zij die tweede tak opraapte en terug begon te lopen, was er een stem die over het hek kwam, zei: “Haal mij een beetje water, in een kruik.”

102 Zij draaide zich om om te kijken, met deze twee takken in haar hand, met het meel en de olie gemengd en klaar. Zij zei dat zij het bereid had, het samen had gemengd. Dat is wat, het Woord en de Geest, moeten worden samen gemengd. Op het kruis van zelfopoffering liggen om alles te negeren dat in tegenspraak is met wat u gevraagd hebt. Dat is juist. “Ik heb het gemengd, nu ga ik deze takken halen.”

En die stem zei: “Breng mij een beetje water te drinken in een kruik.”

103 Zij kijkt en zij ziet een man staan, die over het hek leunt, met magere wangen, baard, kaalhoofdig, kijkend over het hek, met een oud stuk schapenvacht om zich heen gewikkeld. Leek alsof hij wel een vriendelijke oude heer was.

104 Zij zei: “Ik zal mijn water met hem delen.” Wateren des levens; u bent bereid het aan iedereen te geven, het iedereen te vertellen, om waar dan ook heen te gaan. “Even een ogenblik, meneer.” Zij begint terug te lopen met de takken in haar hand.

105 En de stem donderde opnieuw: “Deel niet alleen uw water, maar breng mij een klein stuk brood in uw hand.” Brood des levens; water des levens! Was het wel des levens? Zij zou sterven zodra dat verging. “Breng mij uw water en breng mij uw brood.”

106 Wat ontdekken wij hier? Welke les kunnen we vinden? “Zoek eerst het Koninkrijk van God, en al Zijn gerechtigheid; andere dingen zullen worden toegevoegd.”

“Breng mij een beetje water en een stuk brood.”

107 Dan keert zij zich om in haar somberheid. Ik kan haar horen zeggen: “Meneer,” zoiets als dit, “u bent anders dan de mannen die ik heb gezien, en de mannen die ik hoor spreken. U schijnt zo zeker te zijn van wat u zegt. Maar ik heb maar net genoeg meel, slechts een handvol, en slechts een lepel vol olie. Ik heb het klaargemaakt, en ik ga het bereiden met deze twee takken. En ik ga het opeten, ik en mijn zoon, en sterven. Dat is alles wat ik heb.”

108 Wat horen wij dan vervolgens? “Maar, geef mij eerst de kleine koek.” God eerst. Ongeacht wat iemand anders ook zegt, wat ook maar, welk bewijs ook, hoe somber het lijkt, wat het ook mag zijn, neem God eerst. Zijn Woord eerst.

109 “De dokter zei dat ik niet beter kan worden.” Maar Zijn Woord eerst. “Ik ben een te erge zondaar. Ik ben een prostituee. Ik ben een gokker. Ik ben een dronkaard.”

Gods Woord eerst. “Al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw; rood als karmozijn, zij zullen wit worden als wol.” Eerst, God.

¹¹⁰ “Ga mij eerst een kleine koek halen. Alles wat u hebt, breng het mij.” Bent u bereid het in Zijn handen te geven?

¹¹¹ Mijn leven, alles wat ik ben. Ik ben vijftig jaar oud. “Bent u bereid, William Branham, het bij Mij neer te leggen? Zijn jullie bereid, jullie kleine kinderen, jullie leven bij Mij neer te leggen? Bent u bereid? Kunt u het doen, zieke mensen? Kunt u Mij vertrouwen? Zet Mij op de eerste plaats.”

¹¹² “Breng een stuk brood in uw hand, en haal mij een beetje water.” Zij keek hem aan. Er was iets dat haar vertelde dat die man wist waarover hij sprak.

God kent de Zijnen; schapen. “Mijn schapen kennen Mijn stem. Zij weten of het de Schrift is of niet, of het juist is of niet.”

¹¹³ Zij keert zich om in gehoorzaamheid. Dat is wat u moet doen. En toen zij zich omkeerde om te gehoorzamen wat de profeet zei te doen, toen kwam de donder vanuit de hemel, waarnaar elk mens uitziet om die te horen. Want daar kwam een donder uit de stem van de profeet, die elke zondaar en elke zieke verlangt te horen: “ZO SPREEKT DE HERE.”

¹¹⁴ Wat verlangen wij het te horen! Hoe dat er mensen op mijn oprit zeggen: “Kom naar deze deur. Mijn dochter is in zo’n. Mijn baby, mijn, zo’n dieptepunt. Spreek slechts het woord.” Hoe kunt u het spreken voordat het in uw mond is? U zou het uit uzelf zeggen. Maar ze verlangen dat “ZO SPREEKT DE HERE” te horen.

¹¹⁵ Daar kwam het, over het hek, omdat zij gehoorzaamde. En het duister brak. “ZO SPREEKT DE HERE. De pot zal niet leeg raken en de kruik niet opdrogen tot de dag dat de Here God regen op de aarde zendt.” O, wat een vertroosting!

¹¹⁶ Zij bereidde de koek. Zij gaf hem aan de profeet. Zij ging terug en maakte er een paar voor haar zoon en voor zichzelf. En zij aten en dronken, met een overvloed op aarde.

¹¹⁷ Waar kwam het vandaan? Hoe kwam het daar? Vertel mij, wetenschappelijk gezien, waar dat meel vandaan kwam. Waar kwam die olie vandaan? Hoe kwam het in die kruik? Zij had hem iedere morgen leeggegoten. Zij maakte de meelpot elke morgen leeg, en het was droog. Maar als zij terugging voor meer, was het er. Waar kwam het vandaan? Neem God op Zijn Woord. Wees zeker van God. Hij is de Schepper.

¹¹⁸ U mag misschien uw gezondheid kwijt zijn. U mag misschien uw gemeenschap verloren hebben. Neem Hem op Zijn Woord. Wees er zeker van dat Hij God is. De sombere tijden die er nu zo uitzien, zien er misschien niet zo somber uit als u slechts Zijn Woord zult nemen en er zeker van bent dat Hij God is.

119 In Duitsland, eens, zag ik een schilderij, en het is mij altijd bijgebleven. Een Duitse schilder heeft het...een schilderij geschilderd dat—dat “Het wolkenland” genoemd wordt. En wanneer u het van een afstand bekijkt, is het het verschrikkelijkst uitzierende somberheid dat u ooit hebt gezien. Alleen maar opeengestapelde wolken, wanneer u er van grote afstand naar kijkt. Maar als u er heel dichtbij komt, verandert het. Het zijn engelenvleugelen die tegen elkaar klappen en halleluja's zingen tot de Here. Dat is dus wat somberheid soms is. Als u er van grote afstand naar kijkt, lijkt het somber en donker. Maar neem God op Zijn Woord en wees er zeker van dat Hij God is, en beweeg er dichter naartoe; u zult ontdekken dat het gewoon engelenvleugelen zijn die tegen elkaar klappen.

120 Zij was zo'n beetje zoals Abraham, geroepen om alles te geven wat zij had, het te leggen op het offeraltaar. Misschien bent u zo geroepen deze morgen. Geef uw wegen op. Geef uw ongeloof op. Geef alles op wat u hebt. En neem dan de Olie, en het Woord, en meng het tezamen en leg het op het altaar van zelfopoffering. U zult ontdekken dat het God op het toneel zal roepen zo zeker als ik achter deze kansel sta.

Denk eraan terwijl wij bidden.

121 Hebt u een nood vandaag? Hebt u een nood groter dan u lichamenlijk in staat bent te behalen? Is er zo weinig geld dat u uw huur niet kunt betalen? Willen de kinderen nieuwe schoenen en hebt u het geld niet om ze te kopen? Is de pot in uw huis leeg, en de kruik zowat leeg geraakt? Kunt u geen voer kopen voor uw vee? En er, is iets verkeerd? Denk eraan, Hij deed een belofte.

122 Bent u ziek en zegt de dokter dat u een operatie moet ondergaan? Hebt u het geld niet om het te doen? U hebt een nood.

123 Bent u een zondaar? Is uw nood groot, wetend dat als God vandaag zou roepen, dat u verloren zou zijn? Bent u een teruggevallene die van God wegloopt? En u weet dat u bij een of andere gemeente hoort, maar u weet dat u niet in orde bent? Uw eigen geweten zegt het u, volgens het Woord, dat u niet in orde bent. En u hebt een nood. Laat deze woorden niet op doornige grond vallen, of op rotsen, steenachtige harten. Mogen zij in goede, vruchtbare bodem vallen.

124 Als u ziek bent en u...de dokter zegt dat u niet gezond kunt worden, en u belooft God dat u Hem zult dienen al de dagen van uw leven, en u bent er zeker van dat Hij God is, kom aan Zijn eis voldoen. Als u een nood hebt, wilt u eerst zoveel doen als uw hand opsteken tot God dat u ergens behoefte aan hebt? God zegene u.

Laten we bidden.

125 O Heer, net zo zeker als ik achter deze kansel sta deze morgen, weet ik dat er niet één van die handen omhoog kon gaan zonder dat U het weet, want Gij zijt God. U zei: “Worden niet zoveel mussen verkocht voor twee duiten? Hoeveel meer

bent u dan een mus!” Hoeveel te meer zag U de handen van die sterfelijke wezens waarvoor Uw Zoon Jezus stierf! Hoeveel te meer zag U hun handen dan U een mus zou zien als die vanmorgen viel! Ik geloof dat voor . . . een dozijn mussen zouden vanmorgen voor nog geen cent verkocht worden, omdat niemand ze wil. Het zou moeite geven om ze te begraven. Maar U kent elk van hen; U kent elke veer die in hun lichaam is. U kent elke haar die op ons hoofd is.

¹²⁶ O Here, beantwoord gebed. Laat hen zeker zijn deze morgen dat U God bent, en dat het Uw Geest is. Moge de dofheid en betovering van de godsdienst van deze moderne dag van hen wegvallen, zeggende: “O, ik behoor tot *die* bepaalde kerk.” God, moge dat op dit moment uit hun gedachten verdwijnen. Mogen zij in dit ene moment een glimp van eeuwig leven opvangen. En dan zullen zij ernaar zoeken en hongeren, om te weten wat God is, en dan zijn zij zeker dat Hij is. Hij houdt Zijn Woord.

¹²⁷ Voor de zondaar, mogen zij zich snel bekeren, zich klaarmaken voor de doop in de Naam van Jezus Christus. En U beloofde dat U hun de Heilige Geest zou geven. U zei het, Here. U houdt Uw belofte.

¹²⁸ Is er een teruggevallene die er zeker van is dat U God bent, en zijn zij afgedwaald. Mogen zij vandaag komen, omdat U zei: “Al zijn uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw. Rood als karmozijn, zullen zij wit als wol worden.”

¹²⁹ En als er diegenen zijn die ziek zijn, mogen zij beseffen dat U God bent. U houdt Uw Woord. U moet Uw Woord houden. En terwijl zij zichzelf leggen, met hun Olie, de Geest Die in hen is, Die belijdt dat zij geloven. En dan ook met het Woord, het Brood des levens dat is uitgegaan, Christus; voor hen fijngemalen, in het Oude Testament; en in het Nieuwe Testament, om te tonen dat Hij Dezelfde is gisteren, vandaag en voor immer. Mogen zij dat Woord mengen met de Olie, Geest, Die zij hebben gekregen, dan bij het altaar opstaan, en zeggen: “Dit is alles wat ik heb, Here. Ik breng het.”

O, hoe zult U vermenigvuldigen! Hoe zal het de God uit de geschiedenis op het toneel roepen! Hoe zal het Jehova doen oprijzen met een hart dat opzwelt, want: “Ik heb een kind dat Mij gehoorzamen zal. Ik heb hem aan de test onderworpen en hij bewijst dat hij Mij liefheeft en dat hij Mij gelooft. Hij is er zeker van dat Ik ben.” Want er is gezegd: “Wie tot God komt moet geloven dat Hij is, en een beloner voor wie Hem ernstig zoeken.” Sta het dit uur toe, terwijl wij het U opdragen.

¹³⁰ En nu, terwijl wij onze hoofden gebogen hebben. En degenen die in nood zijn om wat dan ook, zou u willen opstaan, die willen plaatsen. . . Nu, als u er niet zeker van bent dat Hij God is. . . Als u er zeker van bent dat Hij God is, Zijn belofte zal houden, redding, genezing, wat het ook is, als u er zeker van bent dat

Hij God is, sta op. Als u iemand anders hebt voor wie u wilt bidden, sta op. Als u—als u er zeker van bent dat Hij God is, maak uw verzoek bekend in de vergaderingen der heiligen. U doet het terwijl u opstaat. . . [Leeg gedeelte op de band—Red.]

“Ik ben er zeker van dat Hij God is. Ik geloof dat Hij Zijn Woord houdt. En ik ben er zeker van dat mijn verzoek. . . Ik leg het nu onder het bloed.” Als u dat doet, legt u elke zonde, elke. . . Zonde is ongelooft. U bent misschien een kerklid, maar ik bedoel zonde, uw “ongelooft.” U legt het neer als een offer. U gaat het opofferen. U komt tot het kruis. U gaat nu al uw ongelooft opofferen. En het aan Hem overgeven en weet dat Hij is, en u bent er zeker van dat Hij zal antwoorden. Als u dat bent, steek uw hand omhoog. Blijf zo.

¹³¹ Here, Gij zijt God. Hier is hun Olie en hun Koren samen gemengd. Zij brengen het naar het kruis waar het vuur van God in hun harten zal vallen (als zij dat werkelijk menen) en dat offer zal verteren. U zult op het toneel komen, de verborgen wateren doen ontspringen. Uit de hemel komend in een wagen van vuur. U zult de gehele hemelen en aarde schudden, om hen te belonen.

¹³² Terwijl zij staan met hun handen opgeheven in de lucht, te kennen gevend dat zij geloven en zichzelf en ieder verzoek dat zij hebben direct op Uw altaar hebben gelegd. O God van hemel en aarde, de Rechter van de hemelen en de aarde, zeker zal de Rechter van hemelen en aarde gerechtigheid betrachten. Zeker zal Hij Zijn Woord houden, U Die de harten van mannen kent, de harten van vrouwen, de harten van deze mensen.

¹³³ Here God, ik steek mijn eigen handen omhoog, want ik weet dat ik een verandering van bediening nu heb gekregen. En ik geloof dat U bent. Ik heb U ginds zien staan in een Vuurkolom. [Broeder Branham klopt driemaal op de preekstoel—Red.] Ik heb U de geheimen van de harten van de mensen zien doorzoeken. Niet één keer hebt U gefaald. U beloofde het toen U het ginds deed, aan de overkant van de straat hier, toen U voor het eerst begon te handelen, deze dingen te doen. En U beschermde mij rond de wereld, en rond en rond. Ik ben er zeker van dat U God bent. Ik ben daar zeker van.

¹³⁴ Ik offer mijzelf met deze mensen en het offer van alles wat ik heb, Here, aan U, om te dienen. Ik begin opnieuw, Here, de wereld rondgaand. Help mij, o God. Als ik U wanneer dan ook niet heb geloofd, vergeeft U mij mijn zonden. Vergeef mij mijn ongelooft. Ik weet dat U bent en een beloner van degenen die U zoeken.

¹³⁵ Evenzo belijd ik de zonden van mijn mensen deze morgen, hun zwakheden en hun twijfels, terwijl zij met hun armen in de lucht staan. Ik belijd hun zonden, Heer, en al onze zwakheden. Zend de Heilige Geest op ons, met het zegel van Uw goedkeuring, dat U God bent. En dat U nu hier bent om ons aan te nemen en ons in Uw armen te nemen en ons te verlossen van alles

wat wij verloren hebben. Als het onze gezondheid is, moge het honderdvoudig hersteld worden. Als het onze ziel is, moge het tot ons komen als een bloeiend, stralend iets, vervuld met de Heilige Geest, om aan God te worden aangeboden. Als het ongelooft is, moge het opnieuw tot ons komen, Heer, met geloof om bergen te verzetten. Sta het toe, Here.

¹³⁶ Wij geloven dat U Zich beweegt, de Heilige Geest, dit gebouw doordrenkend, over deze mensen, en in hun harten, hen bewegend om de levende God te aanvaarden. Dit doen wij in de Naam van Jezus Christus.

Mijn geloof ziet op naar U,
Gij Lam van Golgotha,
Goddelijke Redder;
Hoor mij nu terwijl ik bid,
Neem al mijn zonden weg,
Laat mij nimmer afdwalen
Van Uw zijde.

¹³⁷ Meent u het? Neemt u het aan? Steek uw hand omhoog, zeg: "Ik neem het nu aan. Ik geloof."

Terwijl ik 's levens donk're doolhof betreed,
En smarten zich rondom mij verspreiden,
Weest Gij mijn Gids;
Gebied de duisternis dag te worden,
Wis leed, angsten weg,
Laat mij nimmer afdwalen
Van Uw zijde.

Laten wij onze hoofden buigen.

¹³⁸ Na deze strenge, scherpe boodschap; ruw en uitgebracht op een ruwe wijze, maar het is de waarheid. En als u nederig gelooft dat waar u om gevraagd hebt, u dat ontvangt, laat nooit iets u van die rechte weg afduwen. Blijf daar staan. Ongeacht hoeveel ik zou prediken, wat ik ook zou doen, of wat enig mens ook zou doen, het zal nooit effect hebben tot u het aanneemt als uw eigen persoonlijk bezit.

¹³⁹ Als u dat gelooft met geheel uw hart, alles wat u verlangd hebt, als u uw zonden hebt beleden, heeft God u vergeven. Betwijfel het nooit meer. Als u een teruggevallene bent, bent u vanmorgen teruggenomen. Als u de Heilige Geest nodig hebt, word dan gedoopt in de Naam van Jezus Christus voor de vergeving van uw zonden. Dat is Gods Woord. Hij zal het niet veranderen, voor geen kerk, geen denominatie, voor niemand anders. Het moet op die wijze zijn. Wij moeten aan Zijn eisen voldoen, niet de eisen van de kerk, Zijn eisen. Dat is wat wij moeten doen.

¹⁴⁰ Hij zei: "Het gebed des geloofs zal de zieke redden." Als u ziek bent, ik heb het gebed des geloofs voor u gebeden. U hebt het in uw eigen hart gebeden. En geloof het, neem het aan, blijf

op uw stuk staan. Het zal op die wijze moeten zijn. Niets kan het wegnemen, ongeacht hoe somber het eruitziet.

¹⁴¹ U zegt: “Wel, het lijkt misschien alsof ik nog steeds ziek ben.” Dat doet er niet . . . Het zijn gewoon engelenvleugelen, bijeen geschaard. Dat is alles. Het is God in een vorm van zegening. Het ziet er voor u somber uit. Trek er wat dichterbij en kijk er opnieuw naar, zie of het niet God is Die daar staat, en Zich aan Zijn Woord houdt.

¹⁴² Nu, terwijl wij onze hoofden gebogen hebben, zal ik de dienst gaan overdragen aan broeder Neville, onze voorganger.

WEES ZEKER VAN GOD DUT59-0125
(Be Certain Of God)

Deze Boodschap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gepredikt op zondagmorgen 25 januari 1959 in de Branham Tabernacle in Jeffersonville, Indiana, de U.S.A., en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org